Jutarnji list, 20.12.2017, str. 37, A4

Evidencijski broj / Article ID: 17774212
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

TEATAR "Ono što nedostaje" u Zagrebačkom kazalištu mladih

U režiji Selme Spahić pred nama teče priča koja se čita i bez riječi

piše Tomislav Čadež

Mlada bosanskohercegovačka redateljica Selma Spahić (r. 1986. u Zenici) za svoje godine pokazuje znatnu zrelost.

Mimo nje ne bi mogla ovoliko temeljito i poticajno raditi s glumcima. U Zagrebačkom kazalištu mladih režirala je, u maloj dvorani "Miško Polanec", predstavu "Ono što nedostaje", po tekstu domaćeg autora srednje generacije Tomislava Zajeca (r. 1972. u Zagrebu).

MONOLOG O SMRTI Posrijedi je suzdržano-mračan fragment iz života takozvanih običnih ljudi, ne baš dakle veseo i ne baš komercijalan. U Zajecovoj dramaturgiji predstavlja napredak utoliko što je, rekao bih, postigao da s mnogo manje riječi kaže više nego dosad. Obitelj što se raspada, kćeri koje ne žele posjetiti majku na umoru jer

Doris Šarić Kukuljica u ulozi Katje, Nataša Dangubić kao Mlađa Žena i Goran Guksić

ih je ova ostavila kao djecu, nesretan tinejdžer koji spoznaje vlastitu homoseksualnost, život koji izmiče neumitno a ne donosi satisfakciju - mnogo naznaka, malo rješenja, kako to već biva u životu.

Ono malo retoričnosti što ga nosi tekst, Spahićeva je potpuno eliminirala i pred nama teče priča koja se čita i bez riječi.

Dvorana je prepolovljena uzduž, pa je scena koju je kreirala Mirna Ler duga petnaestak metara, a široka svega koja tri, pri čemu su stražnji zid i pod obloženi bijelim pločicama. Možda je mjesta radnje trebalo bolje markirati, primjerice svjetlom (ovdje djelo Aleksandra Čavleka) jer isprva će publika misliti da je cijelo zbivanje smješteno na jedno mjesto, nekovrsni dom za starije, nemoćne ali i pomućene. No možda je otkrivanje i zamišljanje prostora dio procesa namijenjen publici...

Ekspresivnoj a realističnoj glumi finu podlogu daju kostimi Doris Kristić, koji su isprva realistični a kasnije snoviti. Senzaciju izazivaju, u finalu, debeli narančasti kombinezoni s kapuljačama, podloženi krznom. Oni predstavljaju kolektivnu noćnu moru, a mene najprije podsjećaju na narančaste kombinezone u kakve Amerikanci ili, po uzoru na njih, Isil, oblače ratne zarobljenike. Samo što ih se ovdje ne drži na kubanskom suncu nego recimo na ledu Arktika.

Ledena pustoš prekriva nade protagonista, a prije svega dojmljiva je među devetero glumaca Doris Šarić Kukuljica u ulozi Katje, starice na umoru, koja neće vidjeti svoju djecu. Njezin monolog o smrti ponajbolji je pasaž što sam ga u Zajeca uočio, a režija i gluma daju mu iskrenost i čak bih se usudio napisati mudrost. Uz nju snažan dojam ostavljaju i Katarina Bistrović Darvaš u ulozi Žene, već napola lude majke u neprestanoj svađi sa suprugom i u neprestanom nerazumijevanju sa sinom, osamljenim dečkom koji krije vlastitu homoseksualnost, te Nataša Dangubić kao Mlađa Žena, kći Katjina, koja s njenim zemnim ostatcima vodi isprekidan monolog u kojem se rekonstruira trauma napuštanja.

NAG NA SCENI Osamljenog dječaka lijepo igra mladi Adrian Pezdirc koji je prvi put u životu osvanuo na sceni nag i tako prošao kroz važnu glumačku inicijaciju. Supruga one Žene, bezimenog, Muškarca, čvrsto i uvjerljivo igra Zoran Čubrilo. Humanitarca, pritajenog homoseksualca, ne baš humanitarno nastrojena, Frano Mašković donosi živo i točno. Ljubavna scena između njega i dječaka donekle je lažna jer se ljube samo tobože, što u ovako silovitoj predstavi ipak smeta. Djevojku otvoreno i toplo igra Milica Manojlović, gotovo nijemu čistačicu mirno i sugestivno igra Dora Polić Vitez, a nekovrsno sidro i rezonera snažnim glasom i čvrstom nazočnošću daje Goran Guksić.

Presscut d.o.o. -- Domagojeva 2, 10000 Zagreb, Croatia -- tel.: +385 1 4550 385, fax.: +385 1 4550 407 -- www.presscut.hr -- helpdesk@presscut.hr